

Onderwerp: Toeslagenverordening Wet werk en bijstand
gemeente Overbetuwe 2010

Ons kenmerk: 09rb000279

Nr. 13B

De raad van de gemeente Overbetuwe;

gelezen het raadsvoorstel van burgemeester en wethouders van 24 november 2009;

gelezen het advies van de commissie Burger van 7 januari 2010;

gelet op artikel(en) 8, eerste lid, onderdeel c. en 30 van de Wet werk en bijstand;

b e s l u i t :

vast te stellen de

Toeslagenverordening Wet werk en bijstand gemeente Overbetuwe 2010

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Deze verordening verstaat onder:

- a. de wet: de Wet werk en bijstand;
- b. het college: het college van burgemeester en wethouders;
- c. gehuwdenorm: de norm als bedoeld in artikel 21, onderdeel c. van de wet;
- d. verzorgingsbehoevende: degene die is aangewezen op verzorging ter voorkoming van opname in een verpleeg- of verzorgingshuis, dan wel ter voorkoming van thuiszorg als alternatief voor intensieve ambulante zorg of ter voorkoming van dagverpleging in een verpleeginrichting.

Artikel 2 Toepassingsbereik

1. De bepalingen van deze verordening gelden alleen voor belanghebbenden van 21 jaar of ouder, maar jonger dan 65 jaar. In geval van gehuwden gelden de bepalingen van deze verordening alleen als beide echtgenoten 21 jaar of ouder, maar jonger dan 65 jaar zijn.
2. De bepalingen van deze verordening gelden niet voor de alleenstaande of alleenstaande ouder die, hoewel gehuwd zijnde met een partner jonger dan 27 jaar, voor de normbepaling als zodanig wordt aangemerkt en waarvan de partner een inkomensvoorziening op grond van de Wet investeren in jongeren (WIJ) ontvangt.
3. De bepalingen in hoofdstuk 2 en 3 laten de toepassing van artikel 18, eerste lid van de wet onverlet.

Hoofdstuk 2 Criteria voor het verhogen van de bijstandsnorm

Artikel 3 Toeslagen

1. De toeslag als bedoeld in artikel 25, eerste lid, van de wet bedraagt 20 procent van de gehuwdennorm voor de alleenstaande en alleenstaande ouder in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing voor de alleenstaande en alleenstaande ouder in wiens woning een ander zijn hoofdverblijf heeft, maar die kan aantonen dat hij redelijkerwijs hogere kosten van huur of hypotheeklasten voor deze woning betaalt dan 15 procent van de gehuwdennorm.
3. De in het tweede lid genoemde mogelijkheid staat niet open voor ouders en niet ten laste komende kinderen die hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning.
4. De toeslag als bedoeld in artikel 25, eerste lid van de wet bedraagt 10 procent van de gehuwdennorm voor de alleenstaande en alleenstaande ouder in wiens woning een ander zijn hoofdverblijf heeft en die niet aantoonst dat zijn kosten van huur of hypotheeklasten voor deze woning redelijkerwijs meer bedragen dan 15 procent van de gehuwdennorm.
5. Voor de toepassing van dit artikel worden de volgende personen niet in aanmerking genomen als een ander die in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft:
 - a. kinderen van 18 jaar of ouder waarvan het inkomen niet meer bedraagt dan het bedrag genoemd in artikel 33, tweede lid, onder a. van de wet vermeerderd met 10 procent van de gehuwdennorm;
 - b. kinderen met studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 die naast hun studiefinanciering geen inkomen hebben hoger dan 10 procent van de gehuwdennorm;
 - c. kinderen met een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten, waarvan het inkomen niet meer bedraagt dan het bedrag genoemd in artikel 33, tweede lid, onder a. van de wet vermeerderd met 10 procent van de gehuwdennorm;
 - d. verzorgingsbehoevenden en degene die een verzorgingsbehoevende verzorgt.

Hoofdstuk 3 Criteria voor het verlagen van de bijstandsnorm of toeslag

Artikel 4 Verlaging gehuwden

1. De verlaging als bedoeld in artikel 26 van de wet bedraagt 10 procent van de gehuwdennorm voor gehuwden die een woning delen.
2. Als gehuwden een woning delen en zij kunnen aantonen dat hun kosten van huur of hypotheeklasten redelijkerwijs meer bedragen dan 15 procent van de gehuwdennorm vindt geen verlaging plaats.
3. De in het tweede lid genoemde mogelijkheid staat niet open als de inwonende een niet ten laste komend kind betreft of als de gehuwden bij een niet ten laste komend kind inwonen.
4. Het vijfde lid van artikel 3 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5 Verlaging woonsituatie

De verlaging als bedoeld in artikel 27 van de wet bedraagt:

- a. 20 procent van de gehuwdennorm als een woning wordt bewoond waaraan voor belanghebbende geen kosten van huur of hypotheeklasten verbonden zijn;
- b. 10 procent van de gehuwdennorm als geen woning bewoond wordt.

Artikel 6 Verlaging schoolverlaters

De verlaging als bedoeld in artikel 28 van de wet bedraagt 25 procent van de gehuwdennorm.

Artikel 7 Verlaging toeslag alleenstaanden van 21 en 22 jaar

1. De verlaging als bedoeld in artikel 29 van de wet bedraagt:
 - a. 20 procent van de gehuwdennorm als het om een belanghebbende van 21 jaar gaat;
 - b. 10 procent van de gehuwdennorm als het om een belanghebbende van 22 jaar gaat.
2. In afwijking van het eerste lid wordt de verlaging vastgesteld op de hoogte van de op grond van artikel 3 toegekende toeslag, als deze toeslag minder bedraagt dan de verlaging waar toepassing van het eerste lid toe zou leiden.
3. De vorige leden zijn niet van toepassing bij een belanghebbende op wie artikel 6 van toepassing is.

Artikel 8 Anti-cumulatiebepaling

De toepassing van de artikelen 3 tot en met 7 geschiedt zodanig, dat de toepasselijke bijstandsnorm voor belanghebbende tenminste bedraagt:

- a. 35 procent van de gehuwdennorm voor een alleenstaande,
- b. 55 procent van de gehuwdennorm voor een alleenstaande ouder,
- c. 65 procent van de gehuwdennorm voor gehuwden.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 9 Hardheidsclausule

Het college kan één of meerdere artikelen van deze verordening buiten toepassing laten of daarvan afwijken, voor zover toepassing gelet op het belang van het verstrekken van toeslagen en het verlagen van uitkeringen, leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 10 Intrekking oude regeling

De Toeslagenverordening Wet werk en bijstand Overbetuwe 2005, zoals vastgesteld bij besluit van 28 september 2004, wordt ingetrokken.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na de datum van bekendmaking.

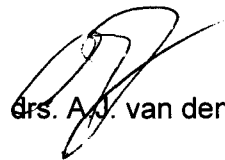

Artikel 12 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Toeslagenverordening Wet werk en bijstand gemeente Overbetuwe 2010.

Aldus besloten in zijn openbare vergadering
van 26 januari 2010.

DE RAAD VOORNOEMD,
de griffier,

Mrs. A.J. van den Brink

de voorzitter,

E. Tuijnman.

Algemene toelichting

1. Noodzakelijke wijziging

Per 1 oktober 2009 is de Wet investeren in jongeren (WIJ) in werking getreden. De invoering van deze wet is gepaard gegaan met de vaststelling van een vijftal nieuwe verordeningen, waaronder een toeslagenverordening.

De implementatie van de WIJ heeft aan het licht gebracht dat toepassing van de Toeslagenverordening WWB 2005 op een klein onderdeel kan leiden tot een uitkering die hoger is dan 100% van de van toepassing zijnde norm.

Hoewel de betreffende specifieke situatie zich nog niet heeft voorgedaan, is het wenselijk om te voorkomen dat die situatie zich zal gaan voordoen.

Daarbij is gekozen voor een nieuwe verordening, omdat in het verleden met de Wijzigingsverordening rechtmatigheid gemeente Overbetuwe 2007 de Toeslagenverordening uit 2005 al was gewijzigd.

Met een nieuwe verordening wordt voorkomen dat er weer een wijziging op die verordening moet worden toegepast. Bovendien staat de verordening nu in de uniforme huisstijl en lay-out.

De situatie welke aanpassing van de verordening noodzakelijk maakte, is die van een echtpaar (met of zonder kinderen) waarvan de ene (oudste) partner recht heeft op een uitkering ingevolge de WWB en de andere (jongste) partner aanspraak kan maken op een inkomensvoorziening ingevolge de WIJ.

Op grond van het gestelde in artikel 30 van de WIJ kan de normering van de inkomensvoorziening van de jongste partner niet worden verhoogd met een toeslag.

De beide uitkeringen moeten worden berekend als is er sprake van twee alleenstaanden of twee alleenstaande ouders.

Toepassing van de huidige toeslagenverordening WWB leidt tot een uitkering van 60% WWB + 50% WIJ bij een echtpaar zonder kinderen.

Indien er sprake is van een echtpaar met kinderen bedraagt de uitkering zelfs 80% WWB + 50% WIJ. In deze laatste situatie wordt de totale uitkering echter wel beperkt tot 100% van de gehuwdennorm d.m.v. art. 28, lid 4 van de WIJ.

Deze situatie kan op een 'simpele' wijze worden opgelost door de Toeslagenverordening WWB niet van toepassing te verklaren op deze doelgroep. Daartoe is een nieuwe 2^e lid ingevoerd. Het oude 2^e lid is omgenummerd tot het 3^e lid.

Het gevolg is dat het inkomen voor de twee alleenstaanden wordt opgebouwd met een uitkering voor de WWB-gerechtigde van 50% en voor de WIJ-gerechtigde ook 50%.

Ingeval van alleenstaande ouders bedraagt de uitkering voor de WWB-gerechtigde 70% van de echtpaarnorm en voor de WIJ-gerechtigde (100% WIJ -/- 70% WWB =) 30%.

2. Norm, toeslag en verlaging

Hoofdstuk 3 van de WWB kent voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan een systeem van basisnormen en toeslagen en verlagingen.

In de WWB maakt het voor de financiering door het Rijk geen verschil of bijstand is toegekend als norm of als toeslag.

De bijstandsnormen zijn geregeld in paragraaf 2, in de artikelen 20 tot en met 24 WWB.

Daarnaast voorziet paragraaf 3 in toeslagen en verlagingen in de artikelen 25 tot en met 29 WWB.

Het college is verplicht om in voorkomende gevallen de norm te verhogen met een toeslag. Van de mogelijkheid om een verlaging toe te passen hoeft geen gebruik gemaakt te worden.

Norm

Voor personen van 21 jaar tot en met 65 jaar bestaan er een drietal basisnormen (artikel 21 WWB), te weten:

1. gehuwden: 100% van het wettelijk minimumloon (= de gehuwdennorm)
2. alleenstaande ouders: 70% van de gehuwdennorm
3. alleenstaanden: 50% van de gehuwdennorm

Toeslagen

Een toeslag kan worden verstrekt aan een alleenstaande of alleenstaande ouder indien de algemeen noodzakelijke bestaanskosten niet of niet geheel gedeeld kunnen worden. De mogelijkheid tot het delen van kosten wordt aanwezig geacht als naast betreffende belanghebbende nog één of meer anderen hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning. Dan kunnen zaken als huur, gas, water en licht, maar ook de krant etc. gedeeld worden. De toeslag bedraagt ten hoogste 20% van de gehuwdennorm, zodat de uitkering maximaal bedraagt voor:

- alleenstaande ouders: 90% van de gehuwdennorm
- alleenstaanden: 70% van de gehuwdennorm

Verlagingen

De WWB noemt de volgende verlagingen:

- verlaging in verband met het geheel of gedeeltelijk kunnen delen met een ander van algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan bij gehuwden (artikel 26 WWB);
 - verlaging in verband met de woonsituatie (artikel 27 WWB);
 - verlaging in verband met het recentelijk beëindigen van een studie (artikel 28 WWB);
 - verlaging in verband met de leeftijd van 21 of 22 jaar bij alleenstaanden (artikel 29 WWB).
- De verlagingen zijn uitgewerkt in de artikelen 4 tot en met 7 van de verordening.

3. De Toeslagenverordening

In artikel 8 lid 1 onder c jo. artikel 30 WWB is geregeld dat de gemeenteraad bij verordening dient vast te stellen voor welke categorieën de bijstandsnorm verhoogd of verlaagd wordt en op grond van welke criteria de hoogte van die verhoging of verlaging wordt bepaald. Het door het college voorgestane beleid ten aanzien van de toeslagen moet dus worden vastgelegd in de Toeslagenverordening door de gemeenteraad, opdat het college het beleid kan uitvoeren.

Categorieën

Artikel 30 WWB bepaalt dat de Toeslagenverordening een categoriaal karakter moet hebben. Bij het afbakenen van categorieën is steeds getracht te komen tot in de praktijk eenvoudig te hanteren criteria. Daarom is er gekozen voor een forfaitaire benadering. Het is niet nodig om in de Toeslagenverordening alle mogelijke situaties uitputtend te regelen. In niet geregelde of uitzonderlijke gevallen heeft het college immers de bevoegdheid c.q. de plicht om de bijstand op grond van artikel 18 lid 1 WWB bij wijze van individualisering afwijkend vast te stellen.

In deze Toeslagenverordening wordt, naast de toeslagen, invulling gegeven aan alle verlagingen die de WWB mogelijk maakt. In artikel 8 van de Toeslagenverordening wordt daarentegen het effect van samenloop van verschillende verlagingen beperkt door minimum hoogtes voor te schrijven waaraan de bijstand moet voldoen na toepassing van de verlagingen.

4. Berekening toepasselijke bijstandsnorm

In de WWB is niet voorgeschreven, dat in gevallen waarin zowel de toeslag als de norm verlaagd kunnen worden, de verlaging met voorrang op de toeslag dient plaats te vinden. De reden van het vervallen van het voorschrift is gelegen in de financierings-structuur van de WWB, waarbij het niet uitmaakt of de norm of de toeslag verlaagd wordt. Voor de toepassing van de leeftijdsverlaging maakt dit echter wel uit. Omdat noch uit de wettekst noch uit de Memorie van toelichting kan worden opgemaakt dat de wetgever heeft beoogd de leeftijdsverlaging een zwaarder gewicht te geven, blijft het bij voorrang toepassen van de verlaging op de toeslag de aangewezen volgorde. In de praktijk leidt dit overigens alleen bij de combinatie verlaging wegens woonsituatie en leeftijdsverlaging (een andere verlaging is niet mogelijk in combinatie met de leeftijdsverlaging) tot verschillende uitkomsten.

Bovenstaande in acht nemend kan hoogte van de uitkering algemene bijstand voor personen van 21 tot 65 jaar als volgt worden berekend:

1. Basisnorm;
- 2a. Optellen toeslag (alleen bij alleenstaanden en alleenstaande ouders)
OF
- 2b. Korten met verlaging wegens het delen van een woning met anderen (alleen bij gehuwden)
3. Korten met verlaging wegens woonsituatie;
- 4a. Korten met verlaging schoolverlater
OF
- 4.b Korten met verlaging voor 21- en 22-jarige alleenstaanden op (het restant van) de toeslag.

De verlagingen onder stap 4a en 4b mogen nooit gelijktijdig worden toegepast. De Toeslagenverordening geeft aan welke verlaging geldt.

Leidt de uitkomst tot en lager bedrag aan bijstand dan de gestelde minima in artikel 8 van de Toeslagenverordening, dan moet het college de bijstand vaststellen op de van toepassing zijnde minimum hoogte volgens dit artikel.

De uitkomst van deze berekening laat ook een eventueel aan de orde zijnde afstemming van de bijstand bij wijze van individualisering onverlet.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Er is voor gekozen om begrippen die reeds zijn omschreven in de WWB of Awb niet afzonderlijk te omschrijven in de verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de WWB of Awb ook de verordening moet worden gewijzigd. Voor het gebruik van het begrip gehuwdennorm is gekozen, omdat de hoogte van deze norm in de WWB zelf wordt gegeven in artikel 21 onder c WWB. Dit bedrag is feitelijk gelijk aan het netto minimumloon.

Om een persoon als verzorgingsbehoevende in de zin van de Toeslagenverordening aan te kunnen merken, moet aannemelijk worden gemaakt, dat deze persoon bij ontstentenis van de verzorging zou zijn aangewezen op een verpleeg- of verzorgingstehuis. Er moet een duidelijke indicatie zijn op grond waarvan de verzorgingsbehoevendheid kan worden aangenomen, bij voorkeur een verklaring van deze strekking die is afgegeven door een arts. Het feit dat belanghebbende als verzorger van een verzorgingsbehoevende is aan te merken is overigens geen reden om hem te ontheffen van de verplichting om algemeen geaccepteerde arbeid te zoeken en te aanvaarden.

Artikel 2 Toepassingsbereik

Als er sprake is van gehuwden waarvan één van de partners jonger is dan 27 jaar, heeft deze jongere partner geen recht op bijstand. De rechthebbende partner moet op grond van de WWB aangemerkt worden als een alleenstaande (ouder). De jongere partner heeft mogelijk recht op een inkomensvoorziening in het kader van de WIJ.

Voor de jongere, WIJ-gerechtigde partner bestaat er geen recht op een toeslag op de normering van de inkomensvoorziening. Deze partner kan aanspraak maken op de van toepassing zijnde normering van 50% voor een alleenstaande of 70% voor een alleenstaande ouder.

Om te voorkomen dat het gezamenlijke inkomen hoger wordt dan de van toepassing zijnde echtpaarnorm, moet de WWB-gerechtigde partner uitgesloten worden van het recht op een toeslag.

De in het derde lid opgenomen verplichting voor het college om - zo nodig in afwijking van de uit de Toeslagenverordening voortvloeiende hoogte van de bijstand - de bijstand anders vast stellen, als dat gelet op de omstandigheden, mogelijk en middelen van belanghebbende opportuun is, volgt uit artikel 30, vierde lid WWB. De individualiseringsplicht geldt evenzeer in situaties waarin de Toeslagenverordening niet voorziet. Om hierover bij de uitvoering van de Toeslagenverordening geen misverstand te laten bestaan is er voor gekozen om deze plicht expliciet in de Toeslagenverordening op te nemen.

Hoofdstuk 2 Criteria voor het verhogen van de bijstandsnorm

Artikel 3 Toeslagen

De hoogte van 20 procent van de gehuwdennorm als hoogte van de toeslag voor de alleenstaande of alleenstaande ouder in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft is verplicht op grond van artikel 30, tweede lid, onder a. WWB.

Ingeval in de woning een ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt verondersteld dat er noodzakelijke kosten van het bestaan gedeeld kunnen worden (bijvoorbeeld huur en stookkosten). In principe is daarbij de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld worden niet van belang. Dat is een verantwoordelijkheid van belanghebbende zelf.

Het tweede lid van dit artikel regelt de situatie waarbij in de woning van een alleenstaande of alleenstaande ouder weliswaar een ander zijn hoofdverblijf heeft, maar waarbij de alleenstaande of alleenstaande ouder wel kosten van huur of hypotheeklasten heeft hoger dan 15 procent van de gehuwdennorm. Ook in dit geval wordt een toeslag van 20 procent verstrekt, omdat er toch sprake is van een substantieel bedrag dat iemand aan huur of hypotheeklasten kwijt is.

Dit lid is opgenomen om te voorkomen dat kamerbewoners en bewoners van huizen die kamergewijs verhuurd worden een toeslag van 10 procent zouden ontvangen, terwijl hun kosten van (in de meeste gevallen) huur hoger zijn dan het minimumbedrag om in aanmerking te komen voor huursubsidie. Naar de mening van de raad ontstaat voor deze groep een ongewenste situatie, als zij vanwege het feit dat zij (veelal tegen hun eigen wens in) een gedeelte van een woning bewonen én huursubsidie missen én een lagere uitkering ontvangen, dan diegene die wel de beschikking hebben over zelfstandige woonruimte.

Met nadruk moet gesteld worden, dat dit lid uitsluitend is bedoeld voor die gevallen. Als bij een alleenstaande of alleenstaande ouder een ander zijn hoofdverblijf heeft en er zijn geen redenen aan te merken waarom zij de woonlasten niet zouden delen, dan moet uitgegaan worden van hetgeen hierboven vermeld is; namelijk dat de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld worden niet van belang is, maar dat dit een verantwoordelijkheid van de belanghebbenden zelf is. Hiermee wordt ook voorkomen dat personen die gezamenlijk een woning bewonen de kosten maar niet zouden delen, waardoor de bijstandsgerechtigde meer dan 15 procent van de gehuwdennorm aan kosten van huur of hypotheeklasten betaalt. Van belang is in dit geval ook de term 'redelijkerwijs' zoals deze wordt gebruikt in het tweede en vierde lid.

Het derde lid regelt, dat de mogelijkheid van het tweede lid niet open staat voor ouders en kinderen die één woning bewonen. In dergelijke gevallen wordt er geacht nooit sprake te zijn van het (op commerciële wijze) bewonen van een kamer, de situatie waarvoor het tweede lid met name in het leven is geroepen. In dit geval geldt, zoals hierboven ook al vermeld is, dat de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld worden niet van belang is, maar dat dit een verantwoordelijkheid is van belanghebbenden zelf.

Zolang er wel sprake is van het gezamenlijk bewonen van een woning, maar er geen sprake is van een gezamenlijke huishouding moet er echter van worden uitgegaan dat niet alle kosten gedeeld kunnen worden. Een toeslag blijft op zijn plaats. In de Toeslagenverordening is daarom gekozen voor een toeslag van 10 procent van de gehuwdennorm in het geval een ander in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft.

In het vijfde lid wordt geregeld dat kinderen die niet (meer) in de norm begrepen zijn, maar die tevens in omstandigheden verkeren waardoor het niet aannemelijk is, dat zij kunnen bijdragen in de kosten van het huishouden, niet meetellen als personen die in de woning hun hoofdverblijf hebben.

Daarbij is nadrukkelijk overwogen dat in de WSF 2000 en Wtos aan thuiswonende studenten reeds een lager bedrag wordt verstrekt.

Aangezien betreffende kinderen niet in de bijstand begrepen zijn, is het aan de alleenstaande ouder om zodanige inlichtingen te verstrekken dat kan worden vastgesteld of de onderdelen a., b. of c. van toepassing zijn.

Hoofdstuk 3 Criteria voor het verlagen van de bijstandsnorm of toeslag

Artikel 4 Verlaging gehuwden

In de gehuwdennorm is reeds rekening gehouden met het feit dat beide echtgenoten de kosten van hun huishouden volledig kunnen delen met elkaar. Als in de woning nog een ander zijn hoofdverblijf heeft, kunnen de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan nog verder gedeeld worden. Daarbij is de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld worden niet van belang. Dat is een verantwoordelijkheid van belanghebbenden zelf.

Gekozen is voor een verlaging van 10 procent van de gehuwdennorm, analoog aan artikel 3 waar ook een verlaging van 10 procent wordt vastgesteld bij medebewoning.

De uitzonderingen van artikel 3 worden van toepassing verklaard voor dit artikel. Zie daarom ook de artikelsgewijze toelichting van artikel 3.

Artikel 5 Verlaging woonsituatie

Artikel 27 WWB geeft het college de mogelijkheid de norm of de toeslag te verlagen in zoverre belanghebbende lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft ten gevolge van zijn woonsituatie. Artikel 27 WWB is aanvullend bedoeld op de artikelen 25 en 26 WWB.

Ten opzichte van artikel 35, eerste lid Abw is artikel 27 WWB ruimer. Artikel 35, eerste lid Abw voorzagt enkel in een verlaging in het geval aan de door belanghebbende bewoonde woning geen woonkosten verbonden waren. Blijkens de toelichting op 27 WWB is de verruiming bedoeld om ook ingeval er helemaal geen woning wordt bewoond, een verlaging te kunnen toepassen.

In dit artikel is onder a. een verlaging opgenomen voor de situatie dat aan de woning voor belanghebbende geen woonkosten zijn verbonden. Het kan hier bijvoorbeeld gaan om krakers of om de situatie waarbij de ex-echtgenoot de huur of hypotheek betaalt.

Het wordt nodeloos ingewikkeld geacht om hier ook nog onderscheid te maken naar de mate waarin woonkosten ontbreken. Als een belanghebbende uitzonderlijk lage woonkosten heeft, kan dat uiteraard wel aanleiding zijn om met toepassing van artikel 18, eerste lid WWB de bijstand lager vast te stellen. In de verordening wordt overigens niet het begrip 'woonkosten' gehanteerd, maar 'kosten van huur of hypotheeklasten'.

Daarmee wordt duidelijk, dat het hebben van kosten voor water, gas, licht en dergelijke, voor belanghebbende niet afdoende is om een verlaging van krachtens dit artikel te voorkomen.

Dit verdraagt zich ook met de invulling die de Centrale Raad van Beroep heeft gegeven aan de invulling van het begrip woonkosten in de zin van artikel 35, eerste lid Abw. (Zie CRvB 06-11-2001, nrs. 99/7 en 99/29 NABW en CRvB 06-05-2003, nr. 00/4951 NABW.)

In onderdeel b. wordt de verlaging ingeval er door belanghebbende in het geheel geen woning bewoond vastgesteld op 10 procent van de gehuwdennorm. Dit is in overeenstemming met de toelichting op artikel 27 WWB. Een belanghebbende die geen woning bewoond wordt geacht lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te

hebben vanwege het ontbreken van woonkosten. Niettemin zijn de kosten van het bestaan niet zoveel lager als voor een belanghebbende die kosteloos woont in een woning. Een dakloze wordt immers geconfronteerd met de hogere kosten van het op straat leven, zoals bijvoorbeeld de kosten van nachtopvang.

De hoogte van een verlaging krachtens dit artikel heeft geen invloed op de wijze waarop de bijstand verleend moet worden. Als bijstand verleend wordt aan daklozen, kan het college gebruik maken van zijn bevoegdheid om een budgetteringsplicht op te leggen of de bijstand in natura (in de vorm van opvang) te verlenen.

Overigens geschiedt de verlening van bijstand aan belanghebbenden zonder adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens op grond van artikel 40, eerste en tweede lid WWB door bij AMvB (Bijstandsbesluit adreslozen) aan te wijzen centrumgemeenten. Maar niet elke belanghebbende zonder woning is een adresloze in de zin van aangehaalde wet.

Belanghebbende kan immers ook de beschikking hebben over een postadres bij familie of een instantie.

Artikel 6 Verlaging schoolverlaters

De schoolverlatersverlaging van artikel 28 WWB is blijkens de toelichting op dat artikel bedoeld om de schoolverlater gedurende het eerste half jaar niet in een veel betere financiële positie te brengen als toen hij nog aangewezen was op studiefinanciering of een tegemoetkoming krachtens de Wtos.

Er wordt daarbij geen onderscheid gemaakt naar een (voormalig) uit- of thuiswonende student. Met deze omstandigheden wordt immers reeds rekening gehouden in artikel 4 en 5 van de Toeslagenverordening.

Artikel 7 Verlaging toeslag alleenstaanden van 21 en 22 jaar

Artikel 29 WWB geeft het college de bevoegdheid om een verlaging toe te passing indien het van oordeel is, dat gezien de hoogte van het minimum jeugdloon er een drempel zou kunnen zijn om werk te aanvaarden. Aangezien het minimum jeugdloon voor een 21-jarige lager is dan dat voor een 22-jarige ligt het voor de hand om voor een 21-jarige een grotere verlaging toe te passen dan voor een 22-jarige.

In het tweede lid wordt geregeld, dat - overeenkomstig het bepaalde in artikel 29 WWB - de verlaging voor een 21- of 22-jarige alleen kan plaatsvinden op de toeslag van artikel 25 WWB.

In het derde lid wordt uitvoering gegeven aan de verplichting van artikel 30, tweede lid, onder b. WWB om in de verordening vast te stellen dat de schoolverlatersverlaging niet gelijktijdig kan worden toegepast met de verlaging voor 21- en 22-jarigen. Voor het met voorrang toepassen van de schoolverlatersverlaging is gekozen, opdat een 21- of 22-jarige schoolverlater niet beter af is op grond van dit artikel dan een 23-jarige schoolverlater op grond van artikel 6 van de Toeslagenverordening.

Artikel 8 Anti-cumulatiebepaling

De verschillende verlagingen in de Toeslagenverordening zien op verschillende omstandigheden bij belanghebbende en kunnen elk afzonderlijk als redelijk in betreffende omstandigheden worden beschouwd. Zonder dit artikel zou dat echter kunnen betekenen, dat - met name in situaties waarin de schoolverlatersverlaging in combinatie met een van de andere verlagingen aan de orde is - het college de bijstand vanwege deze samenloop dermate laag zou moeten vaststellen, dat er feitelijk geen sprake meer zou zijn van adequate bijstandsverlening. In voorkomende gevallen zou het college op grond van artikel 18, eerste

lid WWB de bijstand hoger moeten vaststellen. Daarom is er voor gekozen om reeds in de Toeslagenverordening een minimum bedrag vast te leggen, waarop het college de bijstand (inclusief eventuele toeslag en verlagingen) tenminste moet vaststellen.

Aan de verplichting van artikel 30, tweede lid, onder b. WW, dat in de Toeslagenverordening wordt vastgelegd, dat de schoolverlatersverlaging (artikel 28 WB) en de leeftijdsverlaging (artikel 29 WWB) niet gelijktijdig mogen worden toegepast, wordt reeds voldaan door de formulering van artikel 7 van de Toeslagenverordening.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 9 Hardheidsclausule

Doen zich situaties voor waarin ten tijde van de vaststelling van deze verordening niet is voorzien of waarin onverkorte toepassing van de gestelde bepalingen onverhoopt tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt, dan kan het college één of meerdere artikelen van deze verordening buiten toepassing laten of daarvan afwijken.

Artikel 10 Intrekking oude regeling

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Omdat het hier om een verordening gaat die voor een belanghebbende nadelig kan uitpakken (geen verhoging), kan deze verordening niet terug werken. Deze verordening treedt dan ook pas op de dag na de bekendmaking in werking.

Artikel 12 Citeertitel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.